

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

- ἄφυλλος, ἄτεκνος, ὦ δίκη,
πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
στενάζω; τί ῥέξω;
γελῶμαι· δύσοιστ' (ἐν)
πολίταις ἔπαθον·
ἰὼ μεγάλα τοι κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς. 815
- Αθ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
θεαὶ βροτῶν κτίσητε δύσκηλον χθόνα. 825
κἀγὼ πέποιθα Ζηνί, καὶ τί δεῖ λέγειν;
καὶ κληῖδας οἶδα δώματος μόνη θεῶν
ἐν ᾧ κεραυνὸς ἐστιν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπιθῆς ἐμοὶ
γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλης ἔπη χθονί·
καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί·
πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια
θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους 830
ἔχουσ' ἐς αἰεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον. 835
- Χο. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
ἐμὲ παλαιόφρονα, κατὰ τε γᾶν οἰκεῖν,
ἀτίετον, φεῦ, μύσος. [στρ. β.
πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον. 840
οἰοῖ δᾶ, φεῦ.
τίς μ' ὑποδύεται πλευράς ὀδύνα;